

Юралъ* *с. м.* **Юралче** *ум. см.* юларъ, юларче: Била би голѣма глупость, ако да би оставиле кравите не издоени, овцете не острижени, воловете безъ яремъ, биволете безъ юрале и конете безъ самаре. *З. 291.* Скарѡ щѣ да тура азъ тебе юралчета. Доста си риталъ, доста си цвилѣлъ, доста си хапалъ. *ib. 242.* Слѣдъ малко время жената му, безъ никакви церемоніи, захванала да го води за юралчето камъ неговите домашни обязанности. *ib. 179.*

Юришь* **Юрушь*** (*iurich 1. Marche. 2. Attaque, assaut*) *с. м.* приступъ: За да бы освоили града съ приступъ (юришь). *Л. 82.* Прускитѣ войски пріеха заповѣдъ да привзематъ на юришь селото и да испадятъ Френцитѣ. *Л. Д. 72 р. 177.* Нѣмцитѣ си принудиха да зематъ и това бърдо на юрушь. *ib. 71 р. 219.*

Юргѣнъ* *с. м.* ватное одѣяло (*см. йоргѣнъ*): Вечеръ да ти самъ Бяла кадѣна, Да ти постиламъ Меки душеци, Да та завивамъ Съ меки юргѣне. *М. 310.* Вечерята азъ си легнахъ спокойно въ юргѣна съ спокойна главица. *Л. Д. 75 р. 136.*

Юрнекъ* (*eurnek, [subs. t. Montre, échantillon, modèle]*) *с. м.* образчикъ: По Балкана на ли нѣма нито мустри (юрнеци) нито пакъ нѣкои печатани проби? Твърдѣ рѣдко са случва да са повторятъ нѣкои юрнеци пакъ. *Л. Д. 75 р. 39.* Ето, братія, това ни е истинскійтъ юрнекъ отъ нашето образование и отъ нашія напѣдѣкъ. *ib. 71 р. 157.* Казанлъчане пращали еднѣ отъ тѣхнѣты калугерки по Европѣ за да проси во имя народно милостынѣ и да види ужъ юрнекъ отъ сиротопиталны домове. *ib. 69 р. 236.* Ризѣ везе Мара и урнекъ захваща. *М. 379.*

Юртище *с. с.* място, на которомъ справляють „курбанъ“: Когато дойде деньо на тоя празникъ, който си има юртище на бо една отъ бръчинѣтъ, клали и курбанъ. *Ч. 111.*

Юруѣъ* (*iurouk, s. t. Vagabond, qui n'a pas de demeure fixe*) *с. м.* бродяга: Съ имя юрукъ Турцити—наричатъ нѣкои отъ своитѣ еднородцы, които живѣятъ чергарскій животъ. Думата юрукъ, ще каже ходачъ. *Л. Д. 69 р. 69.* **Юручки** *пр.* Юручка топла погача. *М. 331.*

Юрж *м. дл.* нападаю: Съ потиры тѣхъ тѣхъ се гонѣхъ Турцы мѣщители зли кръвници Нѣ старъ юнацы храбро г' юряхъ Българи славни побѣдонохцы! *Гл. 14.*

Ютилидишъ **Ютюлюдишъ** *м. св.* **Ютилидисвамъ** **Ютюлюдисвамъ** *м. дл.* выглажу, глажу: Занаятлѣтъ сѣднѣлъ самъ да крон, самъ дя шіе, самъ да уталожѣ (ютюлюдише). *Л. Д. 69 р. 171.*

Ютия *с. ж.* утыгъ.